

DJAKARTA, Indonez. — Potniško letalo indonezijske družbe Fokker je treščilo na tla, pri čemer je bilo 23 od 61 oseb v letalu mrtvih.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Zdržene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Zdrženih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States: \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
- Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 147 Thursday, Sept. 25, 1975

Prekrat v Peruju ni spremenil smeri revolucije "niti za milimeter"

Vojaški udar, ki je 29. avgusta strmoglavil v Peruju dotedanega predsednika, je odprl novo dobo perujske revolucionarne vlade. Pod katerim znamenjem se bo ta doba razvijala, je danes, skoraj en mesec po puču, težko reči. Novi predsednik, dotlej glavni poveljnik vojske in prvi minister general Francisco Morales Bermudez je sicer takoj ob nastopu zatrdil, da se "revolucija v svojem bistvu ne bo spremenila niti za milimeter", vendar prav to, doslej nenehno zatiranje, da misli, da se perujska vlada in država nahajata pred važnimi spremembami, katerih smer je doslej še neznana.

Strmoglavljeni predsednik general Juan Velasco Alvarado je bil začetnik, ideolog in voditelj te "perujske revolucije", katere pot je šla od prvotne spremembe zlasti gospodarskega in socialnega stanja države, vedno globlje, tako da je počasi segala v same temelje naroda in družbe. Od prvotnega nevtralnega stališča ("naša revolucija je nacionalistična, izvirna, domača, humanistična, participacijska in krščanska," je dejal Velasco Alvarado ob nastopu oktobra 1968) se je režim počasi pomikal proti levi. Prav tako se ni mogel izogniti raznim vedno bolj diktatorskim odlokom, kar je pripeljalo do napetosti v sami vladi in vojski.

Režim je vedno bolj iskal opore v komunističnih državah. Tu je bila na prvem mestu Sovjetska zveza, bistveno vlogo pa je igrala tudi komunistična Jugoslavija (ne smemo pozabiti na Kardeljev obisk v Peruju in na številne jugoslovanske "izvedence" v Limi), in pa Castrova Kuba. Ob znani aferi maja lanskega leta se je celo govorilo, da Peru sploh nima več oblasti nad razvojem, da tudi perujske oborožene sile niso več samosvoje, pač pa da nad vsem gospoduje Moskva.

Afera maja 1974 se je sukala okoli podržavljenja glavnih perujskih dnevnikov. Tedaj je poveljnik mornarice, viceadmiral Luis Vargas Caballero, nasprotoval vladnemu ukrepu, pa odstopil od svoje funkcije, da ne bi povzročil spopada med vojsko in mornarico. V vojski je tedaj bila močna skupina, ki je baje simpatizirala s pozicijo mornarice. Vodja te skupine je bil general (tedaj še ne vrhovni poveljnik) Morales Bermudez. Takrat je zmagal še Velasco Alvarado. Tam pa se je pričel proces, ki ga je končno strmoglavil.

Vendar je ta dogodek le eden takih iz celotnega procesa, in po njem ne moremo soditi ne Morales Bermudeza, ne nove smeri perujske revolucije. Ta nova smer je zaenkrat jako nasprotujoča, celo nelogična. Ob svojem nastopu je Bermudez prejel podporo raznih sektorjev. Opozicija revolucionarnega procesa ga je smatrala za "konservativca" in mu izrekla priznanje. Komunisti, njihove organizacije in sindikati so ga prav tako pozdravili kot človeka, ki bo "še bolj poglobil" revolucionarni proces. Apristi, pristaši zadnjega ustavnega predsednika Belaunde Terry-a, so se izrekli za novo vlado v upanju, da bo "odprla dialog z narodom". Prav tako pa so svojo zaslombo Bermudezu izkazali vsi krogi oboroženih sil.

In novi predsednik? Kot smo že omenili, je doslej še ob vsaki priliki zatrdil, da se v Peruju ni nič spremenilo; da je revolucija ista kot doslej, da "vlada je ista". On da bo le "spremenil metode političnega vodstva". Kakšne so te spremembe? Doslej nekatere izmed značilnih: poklical je v vlado za ministra prvega civilista od leta 1968 doslej (gospodarski minister Luis Barua Castaneda), sploh so opazovalci označili sestavo nove vlade kot sad "političnega realizma". Bermudez je tudi dovolil povratek v državo vsem, ki so bili pod Velascom Alvarodom izgnani; med te spada bivši predsednik Belaunde Terry in njegovi pristaši, pa tudi vrsta komunističnih sindikalistov in časnikarjev, ki jih je zadnje čase izgnal Velasco Alvarado. Nova vlada je tudi dovolila izdajanje revij, ki so bile zadnje čase prepovedane; in tu zopet vidimo, da se s tem odlokom okoristijo razne komunistične publikacije. Po drugi strani je Morales Bermudez izjavil, da je njegova vlada dostopna za vsako kritiko, a postavil pogoje, da ta kritika ne sme napadati "principa avtoritete" ali pa "potvarjati, zaustavljati ali izneveriti revolucionarni proces".

V svojem govoru v soboto, 6. septembra, je izrazil namen, izvesti revolucionarne postavke in doseči "socialno demokracijo s polno soudeležbo". Prav tako je na gospodarskem področju označil kot nujno, da pridejo "proizvodna sredstva v socialni ali samoupravni sektor", vendar to v ozračju "ideološkega, političnega in gospodarskega pluralizma". Celotni proces pa da bo "socialističen, humanističen, osvobodilski in krščanski". Vprašanje je, kako bo nova vlada vse te razne postavke uskladila v vsaj delno enotno smer.

LEVO: Škof Salatka med mašo pri obhajilu vernikov v cerkvi v Dobrničevu v nedeljo, 13. maja 1973. Pridigal je s slovesnim glasom in si predstavljaj, da dobniki farani zastopajo vse Slovence. Predstavil je sebe in škofa Hickeyja ter rekel, da je on ošmi naslednik škofa Barage, ki je bil v tej fari rojen 29. junija 1971 in je pri krstnem kámnu postal otrok božji. Prosil je vse slovenske vernike, naj vneto pomagajo pri delu za Baragovo proglašenje svetnikom, ki se obravnava sedaj v Rimu in pod apostolskim postulatorjem škofom Hickey-jem lepo napreduje. Pomagajo naj z molitvijo, posnemanjem Baragovih čednosti in naj se mu priporočajo za uslišanja.

DESNO: Po škofovi maši so ljudje pred cerkvijo čakali, da prideta škofa iz cerkve, da ju od čisto blizu lahko vidijo. Tudi mladina se je želela dotakniti škofov, saj so bili to tako izredni gostje v njihovi cerkvi. Na sliki od desne: škof Salatka, škof Hickey, p. Mirko Silvester, dobniki župnik in dekan Mihael Zevnik.

Škofa James A. Hickey in Charles A. Salatka sta leta 1973 obiskala Slovenijo

Clevelandski škof Hickey in marquetteški škof Salatka sta v soboto, 12., in nedeljo, 13. maja 1973, obiskovala Baragove kraje v Sloveniji. Bila sta gosta ljubljanskega metropolita, nadškofa Jožefa Pogačnika. Prišla sta v družbi rimskega profesorja in ravnatelja p. Bruna Korošaka, ki je bistveno pomagal s svojim strokovnim znanjem beatifikacijski Baragov proces v Marquetteu zaključiti. Škof Hickey je bil takrat že imenovan za apostolskega postulatorja pri Baragovem rimskem procesu.

Oba škofa sta bila prvi v Sloveniji. Škof Salatka je tudi prvi od Baragovih neslovenskih škofov-naslednikov, ki je obiskal Baragove rojstne kraje. Tisto soboto sta oba škofa maševala v ljubljanski stolnici, kjer je bil Baraga posvečen v mašnika in imel tiho "novo mašo". Dopoldne sta si ogledala Ljubljano. Popoldne sta se peljala v Smartno pri Kranju, kjer je bilo prvo Baragovo kaplansko mesto. Seveda sta si ogledala tudi Bled in Brezje, čeprav vreme za ogled Bleda ni bilo naklonjeno.

Vremena so se pa toliko bolj zjasnila naslednje nedeljsko jutro. Sonce je zažarelo na majniško cvetočo Slovenijo. V Pliberku sem tako zgodaj maševal, da sem bi že kmalu po sedmi uri v ljubljanski škofijski palači. V načrtu je bil obisk Dolenjske: Metlika (drugo Baragovo kaplansko mesto, od koder je 1830 odpotoval v Ameriko), Trebnje-graščina (kjer je Baraga preživel večji del svoje mladosti), Dobrnič (tu je bil Baraga krščen), "graščina" v Mali vasi (tu je bil 29. junija 1971 rojen). Vozila sva dva: p. Mirko Silvester, franciskanski gvardijan v Ljubljani in moj nemški Ford. Do Metlike je bil v mojem avtu škof Salatka, od tam dalje in nazaj do Ljubljane pa škof Hickey. P. Bruno je bil ves čas z menoj.

Gosta sta z opazkami občudovanja uživala Dolenjsko, polno zelenih gozdov, cvetočih polj in izredno sočno zelene travnike. Na Lavrici, malo za Ljubljano, je s kmečkega dvorišča kakor za

"ohcet" zavozil kmečki voz z narodnimi nošami, okrašenimi živahnimi konji s kopo zvoncev. Voznik je z bičem počil, fantje in dekleta v narodnih nošah so vriskali in peli. Zavozili so v smer proti Ljubljani. V Ljubljani je morala biti kaka narodna prireditev. To sonec, ta narod, ta polja, ti hribi... Domovina, ti si lepa! Škofi ob glavni cesti so otroci in tudi odrasli prodajali v jutru po dežju nabrane gobe. Cesta čez Gorjance v Metliko nudi lepe razglede na obeh straneh pogorja.

Povsod na ciljih našega potovanja sem skušal značilnosti obiskati ujeti v fotoaparatu. Današnja Ameriška Domovina prinaša nekatere slike s kratko razlago. Škof Hickey je stoično mirno in tiho zrl predmete, ki spominjajo na Barago, in poslušal razlago, da si razširi poznanje Baragovega življenja. Škofa Salatko je kar prevzelo, ko je maševal in pridigal pri oltarju, kjer je njegov svetniški prednik maševal. Ton njegovega angleškega nagovora na ljudi pri maši je bil slovesen, kakor da boživlja velike reči svojega življenja, da je tudi mene dvigalo, ko sem njegove misli odstavke za odstavkom prevajal v slovenščino. Po maši, ko so ljudje v Metliki zapustili cerkev, nam je župnik Pavel Verberbar od blizu razkazoval predmete, ki so posebno spominjali na Barago. Pri pogledu na prižnico škofa Salatka kar pretrga razlage: "Pojdem na prižnico! S te je moj svetniški prednik oznanjal božje besede..." in je kar hitel po stopnicah navzgor. Postavil se je v pozo pridigarja, kakor da hoče posnemati Barago. Škofa sta obstala pri dveh postajah križevega pota, ki ga je Baraga bil naročil za metliško cerkev. Spovednico, v kateri je Baraga spovedoval, hranijo za glavnim oltarjem kot veliko zgodovinsko vrednoto. Škof Salatka je spet hotel posnemati svetniškega spovednika, svojega prednika in je odprl spovednico in se vsedel vanjo. Oba škofa sta želela imeti spomin na to spovednico in sem ju fotografiral pri njej. V tej spovednici je Baraga spre-

obrnil glavjarja hajdukov iz metliške okolice. Zgodbo o tej spovedi je pripovedovala Katarina Spreitzer njena mati, ko sta šli v Metliko. Takrat je bila Katarina stara 12 let.

Ko smo odhajali iz Metlike, smo se ustavili pri kapelici ob cesti malo zunaj vasi Lokvica. Tu mimo se je peljal Baraga, ko je oktobra 1830 pozno jeseni zapuščal Metliko na poti v Ameriko in se je zadnjikrat poslovil od jokajočih Metličanov, ki se zadržavali konje in kolesa na vozu, da bi zadržali Barago v Metliki. (Glej sliko. Pred kapelico oba škofa in spredaj p. Bruno.)

Pri trebanjskem gradu, ki je Baragovemu očetu in sinu Frideriku delal toliko težav, je danes zapuščena velika stavba, v katerih stanujejo ubožni starčki in starke iz trebanjske občine. Sli smo na dvorišče. Nekak križni hodnik vse naokoli. Govoril sem z nekaterimi temi ubogimi prebivalci. Ena ženska je vedela, da je bil grad lastnina nekega škofa. Na vprašanje, če je še kaka kapela v stavbi? "Je menda nekaj takega. Prostor je prazen, se pa zdi, da so na steni bile slike, ki se komaj kaj razločijo." Od daleč od zunaj pa napravi stavba mogočen vtis.

V Dobrniški cerkvi hranijo originalni krstni kamen, pri katerem je bil Baraga krščen. Še danes ga včasih rabijo za krst. Ko je Baraga obiskal iz Amerike domovino, je obiskal tudi ta krstni kamen in dolgo kleče pri njem molil in — kakor je rekel — se zahvaljeval Bogu za dar evete vere. V cerkvi je škofa tudi zanimal doprni kip škofa Barage, delo celovskega kiparja Progarja. Na plošči pod kipom je daljši napis. Zadnji stavek: "Postavili častilci njegovi leta 1897", torej ob stoletnici rojstva.

Po maši v dobniki cerkvi, ki jo je daroval škof Salatka, in po ogledu cerkve sta se škofa pomčala med ljudi. Škofoma in ljudem so žareli obrazi. Govorila sta angleško, Dobrničani pa slovensko. Ne eni ne drugi niso znali drugega jezika, toda na smehljajočih obrazih je bilo videti, da se vsi prav dobro razumejo. Ko smo se poslavljali, je vzdihnila dobniki žena: "Nikdar nisem doživela kaj takega in nikdar ne bomo in tudi to imamo od našega Baraga." Od gajnotja je jokala in odhajala... Škofa sta želela, da ju z mladino fotografiramo. (Glej sliko.)

LEVO: Kapelica ob glavni cesti iz Metlike v Novo mesto, kake 4 km od Metlike pri vasi Lokvica. Vrata, okna in notranja oprema ključje po popravilu. Zidovje je dobro ohranjeno. Domačini zbirajo prispevke za renovacijo. Voz z odhajajočim Baragom iz Metlike v Ameriko (konec oktobra 1830) se je po ganljivi poslovitvi v Metliki tu še enkrat ustavil za poslovitev od zadnjih vernikov metliške župnije. Oba ameriška škofa sta želela, da bi se po odhodu iz Metlike tu kratko ustavili. Na fotografiji zgoraj škof Salatka, na njegovi desnici škof Hickey, spredaj p. Bruno Korošak. (V nedeljo, 13. maja 1973.)

DESNO: Ameriška škofa (na levi škof Salatka, na desni škof Hickey) pred Baragovo spovednico v metliški cerkvi. Baragov vzor za dušnopastirsko delovanje je bil Jezus-Dobri pastir. Tak dober pastir je bil Baraga posebno v spovednici. Spovednico hranijo kot dragocen spomin na Barago za zaveso pred vhomom za oltar.

nimi verniki so Slovenci na prav častnem mestu."

Pred Baragovim spomenikom v clevelandskem Kulturnem parku po vrnitvi zleta v Baragove kraje in na Baragov grob v Marquetteu: Fr. Jožef Godina, Joe Rigler, Matt Gerič, (spredaj od leve:) Frank Stanonik, Cyril Gostič, Filip Kocin. Vsi šolarji katoliške šole pri Mariji Vnebo-vzeti v Clevelandu (1963).

J. Godina

Slovenska pisarna odprta za Baragov dan

Cleveland, Ohio — Ob praznovanju Baragovega dneva bo Slovenska pisarna odprta v soboto, 27. septembra, v nedeljo, 28. septembra in v ponedeljek, 29. septembra. Vse tri dni bo pisarna odprta izredno zaradi gostov, ki bodo iz oddaljenih krajev prišli v Cleveland, da bodo mogli obiskati pisarno in si morda nabavijo ploščo koroškega pevskega zbora Gallus: Rož, Podjuna, Zila, ali pevskega zbora Zvon iz Fairfielda, Conn., ali ploščo božičnih pesmi izdaje Rev. Ignacija Berana. Ogledajo si lahko tudi lepo knjižnico in kupijo knjige, posebno primerne za Baragov dan: Baraga uslišuje, v kateri je opisan postopek za proglašenje za svetnika. V knjigi so zbrane številne zahvale za uslišano pomoč na priprošeno svetniškega škofa Baraga. Poleg knjige "Le eno je potrebno", povest o Baragu, spisal Karel Mauser, so razstavljene še druge knjige, mnoge od teh se dotikajo hudih let revolucije v naši domovini pred 30 leti.

Dve najvišji službi WASHINGTON, D.C. — William H. Taft je edina oseba, ki je bila predsednik ZDA, nato pa še vrhovni zvezni sodnik.

Na Baragov dan v Clevelandu pridejo ljudi iz Chicaga

CHICAGO, Ill. — Baragov dan v Clevelandu bo gotovo velika vseslovenska manifestacija, ki naj služi k beatifikaciji velikega sina slovenskega naroda, apostola Indijancev in prvega škofa v Marquetteu, Mich., Friderika Barage. Po lepo uspelem romanju na njegov grob v avgustu je Baragova zveza v Chicagu pripravila sedaj tudi udeležbo na Baragovem dnevu, ki bo v nedeljo, 28. septembra. Treba je poudariti, da je prav v Chicagu pričelo gibanje za njegovo beatifikacijo. Od tukaj se je to gibanje razvilo tudi po drugih slovenskih naselbinah v naši deželi.

Baragova zveza v Chicagu bo v Clevelandu častno zastopana. Dva velika busa sta najeta. Po-

leg številnih častilcev Friderika Barage bodo prišli v Cleveland tudi častni predsednik Baragove zveze, znani baragoslovec g. Jožef Gregorich, predsednik Baragove zveze, urednik čikaške "Tribune" g. Frederick Orehek, glavni predsednik KSKJ Edward Kučič ter odbornik KSKJ g. Zorc. Poleg tega pridejo še dr. Ludvik Leskovar in urednica "Zarje" ga. Corinne Leskovar, ter glavna tajnica Slovenske ženske Zveze ga. Fanika Humar.

G. Jože Gregorich, urednik Orehek, Ludvik Leskovar in Corinne Leskovar ter ga. Fanika Humar so se že tedne trudili, da bo čikaška Baragova zveza res dostojno zastopana.

Mirko Geratič

Droblinice z lemontskega hrička

1. Elizabeta Bayley Seton

14. sept. 1975 je bila v Rimu proglašena svetnicam Elizabeta Ana Bayley Seton. Njen oče je bil dr. Richard Bayley, protestant. Elizabeta je bila rojena l. 1774, dve leti pred revolucijo. Ko ji je bilo 3 leta, ji je umrla mati. Vzgojali so jo sorodniki. Devetnajstletna je poročila Williama Setona, trgovca. Izgubil je s potopljeno ladjo vse premoženje. V Italiji je imel prijatelje Felicchi, kjer sta se mlada zakonca seznanila s katoliško vero. L. 1805 je Elizabeta postala katoličanka v cerkvi sv. Petra v New Yorku. Njen mož je pa umrl v Italiji l. 1903. Tja je šel, da bi se pozdravil, pa je pripeljala mrtvega nazaj v ZDA. Bila je tako uboga, da je 3 leta jemala na stanovanje "boardarje", da je preživljala svoje otroke.

L. 1808 je šla v Baltimore, da je bila blizu sinov Richarda in Williama, ki sta študirala v St. Mary Seminary. Elizabeta je ustanovila šolo za dekleta, ki so v zavodu stanovali. Pridružilo se ji je nekaj pomočnic. L. 1809 so postale redovnice in napravile tudi sv. obljube. To je bil začetek prve ameriške družbe, katere ustanoviteljica je rojena Amerikanka. Vsi drugi redovi v Ameriki imajo evropske ustanoviteljice.

Elizabeth in njene sestre so se od tam preselile v Emmitsburg. Stanovali so v hiši, ki se sedaj imenuje Stone House na kampusih sv. Jožefa. Njeini sorodniki Harriet in Cecilia sta postali katoličanki. Zadnja je postala redovnica, ki je umrla v enem letu.

Leta 1810 so se preselile sestre v trajno materino hišo. Tam so tudi začele s prvo farno šolo v ZDA. Elizabetina hčerka Ana jo je obiskovala. Pridružila se je družbi in že l. 1811 umrla. Rebeka, najmlajša hčerka, je umrla l. 1816. Mati je odšla po plačilo l. 1821. V grob jo je spravila bolezen, ki jo je mučila 20 let.

Najprvo so jo pokopali na samostanskem pokopališču zraven hčer in sester. Pozneje so preselili njene ostanke v kapelo provincialne hiše, ko je bila leta 1963 proglašena blaženim.

14. septembra dopoldne je bila proglašena svetnicam v Rimu, na trgu pred cerkvijo sv. Petra. Navzočih je bilo veliko Amerikancev in tudi naše sestre, ker so bile ravno takrat v Rimu zaradi volitve vrhovnega vodstva. Saj tudi mi delujemo in nadaljujemo tam, kjer je sv. Elizabeta začela.

Tekom let se je veja hčera matere Seton, kot smo jo imenovali, združila z usmiljenkami sv. Vincencija v Parizu. Tam je tudi njihova materina hiša. 14. sept. je bil dan veselja tudi za slovenske usmiljenke v domovini, da je zopet ena njih družbe povišana do časti svetni-

ce. Sv. Elizabeta je vzor vsem ženskam Amerike. Bila je pridna, verno protestantsko dekle. Pozneje dobra, zvesta žena svojemu možu in ljubeča mati otrokom. Svoje katoliške vere ni skrivala, čeprav jo je strašno bolelo, da so se ji sorodniki ravnali radi tega odtujili. Zavedala se je, da je v katoliški veri našla biser, zaradi katerega se splača trpeti tudi krivico. Uboštvo je prenašala potrpečljivo, čeprav je bila prej vajena vsega dobrega, saj je pred polomom bil mož bogat. Tudi kot redovnica se je morala boriti z uboštvom, ker je vsak začetek težak. Posebno pa zasluži naše največje občudovanje radi svoje apostolske gorečnosti. Ker je sama našla toliko sreče v katoličanstvu, je želela pomagati duhovnikom širiti vero z vzgojo mladine v katoliških šolah. Ni čakala, da bi kdo drugi začel na tem področju. Ni vrgla puške v koruzo, čeprav so se težave grmadile. In molila je! Zato je uspela. Bog ja moral blagosloviti njene napore kot ustanoviteljice in vzgojiteljice. Vse svoje zaupanje je stavila Vanj. Kremenit, odločen značaj je bila.

2. Slovenska mati, vsa potrt! Tako ste se podpisali, ko ste mi poslali \$10 za cerkev sv. Jožefa. Gotovo je bil Vaš zavetnik vesel Vašega daru in Vam bo povrnil po svoje.

Vsem sem se pisмено zahvalila — Vam se ne morem, ker ne vem Vašega imena in naslova. Upam, da bo ta številka A.D. prišla v Vaše roke, da Vas ne bo skrbelo, če sem prejela. Ne, niste prepozni, ker sem še čakala.

Prav imate, da iščete tolažbe v veri. Da nam ni treba segati v križih po alkoholu, mamilih in premišljevanji o samomoru. Rečeži so pa tisti, ki ne poznajo Boga in ne vedo, kako se okoristiti s svojim trpljenjem. Za take moramo moliti... Le naprej se še zatekajte k žalostni Materi božji. Ona najbolje razume srca trepečih mater. Le še naprej zaupajte v njeno pomoč, ne bo Vas razočarala.

3. Srce Jezusovo, iz katerega polnosti smo vsi prejeti.

V evangeliju s.v. Janeža beremo: "In Beseda je meso postala in med nami prebivala, in videli smo njeno slavo kot Edinorojnega od Očeta, polnega milosti in resnice. Da, prišel je z neizmernimi zakladi milosti in resnice, s katerimi nas hoče obogatiti — resnico za razum, ki bi drugače taval kot slepec v temi in — milost za našo voljo, ki omahuje od slabosti.

Kristus je prišel na svet z darovi, katere hoče deliti z nami v svoji velikodušnosti.

Koliko od teh zakladov smo že prejeli?

Na prvem mestu moramo omeniti milost vere. Koliko je vreden dar vere? Pomislimo: Če

bi bila zemlja narejena iz samih diamantov in biserov — preceni njeno vrednost! Dobiš milijone denarja. A kaj je to v primeri z darom sv. vere? Več kot vsi zakladi sveta je vreden biser sv. vere. Ali je bil naš Odrašenik velikodušen ali ne? Skušajmo odgovoriti sami na to vprašanje.

Krst — neskončna odlika, da smo po njem postali otroci božji! Nismo ubogi črvi, kot smo bili pred krstom, niti kaki zemeljski kralji, ampak, — kako naj naša uboga pamet to razume — otroci nebeškega Očeta smo. Živimo božje življenje, deležni smo božje narave! Bog, kako dober si nam ubogim ne-hvaležnim otrokom!

Sv. obhajilo! Enkrat? Tisočkrat? Več tisočkrat, kolikorkrat želimo! In kaj je sv. obhajilo? Če bi kak mož hodil kakih 100 milj, da bi prejel samo eno sv. obhajilo, bi mi mislili, da je plačal veliko ceno, ker smo mi premehkužni, preleni, da bi hodili eno ali dve milj. Ne, saj nam je še včasih en blok predalec. V misijoniskih deželah pa večkrat hodijo verniki po nekaj dni, da pridejo do cerkve in sv. obhajila. In kdo naj oceni prejem samo enega sv. obhajila. Ako bi se mi prodali za kakih 40 let komu v sužnost, ko bi nas topli, bi morali trdo delati, spat na slami, prenašati mraz in vročino samo zato, da bi mogli enkrat prejeti Jezusa v sv. Evharistiji v svoje srce, mislite, da bi bilo vse to trpljenje dovolj. Ne! In mi? Kaj smo že kdaj storili velikega? Ali smo že kdaj šli skozi trpljenje, nam je že kdaj krvavel hrbet kot cena za eno sv. obhajilo. Sramujmo se v dno duše, da smo take duhovne lenobe! In vendar se nam Bog daje v hrano, četudi ne storimo za njo nič velikega. In kolikrat se nam ponuja, nas vabi, kliče, saj se je zato zaprl v tabernakelj, da bi ga prejeli, da bi nas mogel zveličati: "Kdor je moje meso in pije mojo kri, bo večno živel itd." Ali je Bog velikodušen? Dejanja govore... O, naša duhovna lenoba, kako jo bomo nekoč obžalovali!

Greh! ..Ta zver, ki nam preti vsak dan našega življenja, da nas vrže v pekel — greh, preklestvo sveta! Kako bi mogli se rešiti pekla, ako bi ne bilo zakramenta spovedi? Preštejmo svoje grehe! Ne ostanimo pri 100, ker imamo morda tisoče grehov! Ali bi bilo mogoče s trpljenjem gobavosti, trajajočimi 100 let, izbrisati hudobijo samo enega malega greha? Ne! In Bog, naš Odrašenik, nam je že tisočkrat tisoč odpustil naše male in tudi smrtno grehe! Ali je bil velikodušen? Njegova velikodušnost do nas nas obtožuje ne-hvaležnosti. Se zahvalimo za odvezo po sv. spovedi? Za posvečujočo milost, ki zopet krasi našo dušo? Ne bodimo ne-hvaležni gobavci, o katerih beremo v evangeliju.

Dejanske milosti. Na milijone smo jih že prejeli. Kdo jih more prešteti? Bog nas vedno vleče k sebi, nas dviga, nam daje pogum, prigovarja nam, nam daje moč, razsvetljuje nas, pomaga nam, vodi nas, tolaži nas, razsvetljuje naš in ohranja našo očala za dan. Ali je velikodušen? Ali ni res, kar pravi sv. Janez: "Iz njegove polnosti smo vsi prejeti!" Obogatil nas je s svojimi zakladi, ki so njega stali življenje. Prizadevajmo se za lepo čednost hvaležnosti. Na pravimo mu malo veselja z molitvico, ki privre iz hvaležnega srca: Hvala Ti, Jezus, za vse, kar si storil zame. To bo lepa godba njegovim ušesom.

s. M. Lavoslava

Dolga zavora

SYDNEY, Avstral. — Great Barrier Reef vzdolž vzhodne obale Avstralije je dolg 1,260 milj.

BARAGOV DAN

Barago na oltar

V nedeljo 28. septembra je Baragov dan! Naj bo res dan za vsakega slovenskega človeka, da v duhu prične z Barago dolgo misijonsko pot iz Cincinnatija, preko Daytona na Detroit in nato dalje proti Arbore Crochu in Cross Villageu.

Moj Bog, koliko milij! Gozdovi, močvirja in vode.

Moj Bog, koliko zim, viharjev! Koliko dne-
vov ob kosu suhe ribe in ob požirku čaja.

Kanu z misijonskim križem in zastavo - ta ga je nosil preko velikih voda jezer.

Brevir, galebi, indijanski vodnik in neznanka vera so ga spremljali.

Tista vera, o kateri je zapisano, da gore premika.

Tista vera, ki premakne še več kot goro - ki premakne nevero in sovraštvo.

Naj bo nedelja 28. septembra res Baragov dan.

Dan vere, ki gore premika.

Dnevi velikih ljudi so dnevi velike vere.

Zavoljo te velike vere je svet še vedno lep.

Karel Mauser

Cleveland, Ohio — Priprave za Baragov dan v Clevelandu so v glavnem končane. Pripravljalni odbor je vse storil, da bo vse v redu potekalo. Najavljeni so avtobusi iz Joliet, Chicaga, Pittsburgha, Barbertona in Toronta, Kanada. Posamezne skupine se bodo pripeljale s svojimi avtomobili iz Minnesote, Wisconsin, New Yorka itd. Baragov dan v Clevelandu bo torej res vseameriški Baragov dan.

Avtobusi bodo vozili udeležence v katedralo od Marije Vnebovzete v Collinwoodu, od Sv. Vida na Glass Ave. in od Sv. Lovrenca v Newburghu. Odhod avtobusov ob 1.30 popoldne izpred cerkve.

RAZPORED SLOVESNOSTI

Ob 2.30 popoldne slovesna koncelebrirana sv. maša v St. John's katedrali.

Procesija-sprevod se zbira od 1.45 ure popoldne naprej na pločniku Superior Avenue ob katedrali med 12. in 9. cesto.

Ob 2.15 krene procesija v katedralo po sledečem vrstnem redu: Križ, Kat. veterani, K.S.K.J., kadetke, ženska Zveza, Borštarnji, narodne noše, Pripravljalni odbor za Baragov dan in častni gostje, darovalci pri sv. maši, Kolombovi vitezi — duhovščina — pevski zbor Korotan v narodnih nošah. Društva naj po možnosti pridejo s svojimi zastavami.

Skupine, ki se z avtobusi pripeljejo iz drugih mest, prosimo, da pridejo ob 2. uri pred katedralo kot skupina in naj po možnosti imajo značke, odkod so. Reditelji bodo avtobusne skupine posedli na rezervirane sedeže v cerkvi.

Reditelji bodo imeli rdeče trakove počez čez rame, da jih bo vsak lahko spoznal.

Parkiranje privatnih avtomobilov na škofijskem parkališču severno zraven katedrale — kolikor bo pač prostora.

Ob 4. uri popoldne AKADEMIJA v St. John College avditoriju. Katedrala, škofijski prostori in St. John College avditorij so v sklopu škofijskih zgradb, torej je vse takorekoč na istem prostoru.

V avditoriju je rezerviran prostor samo za duhovščino in za gotovo število častnih gostov. Urejeno je tudi, da bodo imele avtobusne skupine iz oddaljenih krajev rezerviran prostor v avditoriju.

Za akademijo v avditoriju ni posebne vstopnine. Kar boste darovali v cerkvi, je namenjeno za Baragov dan in za Baragovo zadevo.

Vse udeležence lepo prosimo, da se držijo navodil rediteljev, na katere se tudi vsak lahko obrne za pojasnila ali navodila. To je izredno važno, ker sicer ne bo mogoče vzdrževati reda.

PONOVO PROSIMO NARODNE NOŠE — MOŠKE, ŽENSKÉ IN MLADINO, — DA SE V NOŠAH PRIDRUŽITE PROCESIJSPREVEDU V CERKEV.

NAJ BO NEDELJA, 28. SEPTEMBRA, RES VSE-AMERIŠKI BARAGOV DAN!

Pripravljalni odbor

Kakšna sončna očala?

"Ljudje, ki nosijo navadna očala, morajo nositi tudi sončna očala z enako dioptrijo, plus ali minus. Če nosijo navadna sončna očala brez dioptrije, pride do hujših poškodb oči," pravi znani očesni zdravnik.

"Niti ni vseeno, kako so očala zatemnjena. Najbolje je, če so zatemnjena med 25 in 50 odstotki. Stekla, ki so zatemnjena do 75-odstotno, so uporabna samo takrat, kadar gre za zelo močno svetlobo ali pa za hudo vnetje očesa, ker v nasprotnem primeru zmanjšujejo ostrino vida."

Tudi barva stekel — pravijo okulisti — je zelo pomembna. Siva manj deformira reprodukcijo barv, rjava dobro absorbira

modrino (za morje in velike vijolice), vijolična in modra nimata nobene zaščitne moči, medtem ko rumena ne pride v poštev, ker povečuje moč svetlobe. Očala s to rej filter, ki mora absorbirati sončne žarke, ne da bi deformirala sliko.

V naših trgovinah je zelo malo očal, ki bi ustrezala vsem tem zahtevam. Visoke cene, znano proizvajalčevo ime in pa moderna oblika še niso nikakršno jamstvo, da bodo sončna očala izpolnila svojo nalogo.

Tajvan se odpovedal jedrskemu orožju

TAIPEJ, Taj. — Predsednik vade Chiang Ching-Kuo je de-

cliti jedrsko orožje, da ima za to potrebno znanje, tehnologijo in gradivo, da pa se je odločil proti temu.

Tajvan se zaveda, da mu preti glavna nevarnost od LR Kitajske in proti tej jedrskemu orožju ne bi mogel rabiti, ker bi z njim uničeval svoje lastne rojake. Chiang Ching-Kuo je dodal, da Tajvan ne želi nobene ameriške vojaške pomoči v moštvo, ampak samo v orožju in opremlja za svoje oborožene sile.

STANOVANJE SE ODDA

Sprejme se ženska, zanesljiva in poštena za skrbeti stanovanje od 15. nov. do 30. aprila. Kličite 481-1100 dopoldne.

(148)

MALI OGLASI

GROZDJE NAPRODAJ

\$4.00 za mernik

oglasite se pri

Frank Cernivec, 605 E. Main St. Madison, Ohio

(148)

NAPRODAJ

živite dobro, uživajte prostor. NOVI ranč z tremi spalnicami, prijazna kuhinja z posebnostmi, formalna jedilna soba, dve kopalnici, dva ognjišča. Polna klet, nezgotovljena družinska soba, 30 x 30 garaža. Dom z tremi akri, \$55,000, dobra zemlja. Samo 45 minut do središča mesta Cleveland. V Madison okolici (še do osem akrov se lahko kupi.) Kličite (no toll) 946-3686.

(149)

Srednje starosti

ženska bi rada dobila v najem eno neopremljeno sobo v št. vid-ski okolici.

Kličite 851-5034

—(146)

SOBE SE ODDAJO

štiri sobe se oddajo zgoraj z garažo in verando za srednje starosti dvojico ali dve ženski. Nic živali ali otrok. Na 14119 Sylvia Ave. Kličite 541-6977.

(18,25 sep.)

STAVBENIK PRODAJA

plus kredit od davka, ranč s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža, formalna jedilna soba, s posebnostmi, klet, popolnoma karpetirana, najboljši material.

EUCLID — NOVA

ZA DVE DRUŽINE

duplex 6-6 z tremi spalnicami, jedilna soba, kuhinja z posebnostmi, vse sobe karpetirane, klet. Kvalitetno delana. Čaka za vašo izbero dekoracije.

COLONIAL

novi seznam, krasna spredaj zidana hiša z tremi spalnicami samo deset let stara, rekreacijska soba, garaža, kompletna z mnogimi posebnostmi.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070

Odprto od 9. do 9.

(148)

OPEN SUNDAY 2-5

885 E. 236 St. off Babbitt Rd. four bedrooms single, 1 bedroom down, 1½ baths, full dining room, fireplace, basement, hot water heat, garages. 50 x 150 foot lot.

Strekal Realty

481-1100 692-1020

405 E. 200 St.

(148)

APARTMENT FOR RENT

Slovenian speaking woman or couple — E. 63rd Street, south of St. Clair. Newly redeccorated. 361-5887

(25,26 sep)

V najem

3 sobe s kopalnico, centralno Kurjava. E. 67 St. 431-2043.

—(148)

Housekeeper

St. Felicitas parish, light house-keeping and preparing meals. Living quarters available. Call 731-3110 between 9 and 4 p.m.

(150)

FOR RENT

Three rooms and bath, no children, no pets, 1367 E. 53 St. 391-3863

—(148)

Help Wanted Female

COMPANION

For elderly lady 8 hours per day. Gates Mills. Must drive. Call after 6 p.m. 531-3736. Must speak English.

—(147)

Help Wanted Women

For light assemberly work. Day shift only. No language barrier. Call Helen 781-1911

(150)

Male help wanted

OFFICE CLEANING

Ideal job for retiree interested in additional income. Call Paul 781-1911.

(150)

JANEZ JALEN:

BOBRI Prva knjiga SAM

Izmed vseh, kar jih je bilo na stanjenih na kolišču Brkatega Soma, sta prav gotovo mraz najmanj občutila Ostrorogi Jelen in Ris. Jima je bilo vse dni večkrat vroče kakor pa hladno. Obdelovala sta les za novo kolišče Ostrorogega.

Odkar so se bili po sestanku z Udamim Jalamom vrnili iz konca Dolge doline, si Ostrorogi in Ris nista privoščila pokoja. Najprej sta več dni zamudila, preden sta polovila in zvlekla splavljen les na trdino tik za plitvino, v kateri si je bil odločil Ostrorogi Jelen zabiti novo kolišče. Bruna, nekako za stegno debela, so bila od bobrovega pregledanja že precej priostrena. Vendar ni bilo prav nobene med njimi, ki bi ga ne bilo treba popraviti. Hitela sta dan za dnevom od jutra do večera obdelovati okroglice. Jelen z bronasto, Ris pa s kamnito sekuro. Ostrorogi se je sredi dela večkrat zamislil in je pričel šteti na prste in meriti na kometce, pa si kljub dolgo ni znal predstavljati, kakšno bo njegovo kolišče in koliko lesa bo rabil in kakšne mere. Še ponoči, kadar ni spal, je razmišljal samo o novem kolišču. Prek njega, visoko nad streho koč, pa so zateglo poživigovale leteli v klinih in v poševnih vrstah ptici iz mrzlih v tople kraje. Zijiima, zijiima, zijiima, so mu klicali in ga opominjali, da kar nič več ne sme zgubljeni časa. Seveda. Če bi živel s mati, Skalna Zvezda, bi mu vedela svetovati. Tako pa—?

Ostrorogi je zadrimal, pa se je skoraj spet zbudil. Čudno! Kakor bi ga v spanju res navdahnul duh umrle matere, je sedaj vedel, kaj naj naredi, da ga njegova nepretrgana razmišljanja pripeljejo k pravemu koncu. Drugo jutro se je Jelenu mudilo k lesu na trdino kakor doslej še nikoli ne. Pegavca je zaskrbelo, da bo njegov gospodar ta dan divje priganjal k delu. Pa ni. Pokazal je Risu samo za jelenovo kožo velik prostor in mu velel, naj ga zravna, da bo čim bolj podoben jezerni gladini. Sam pa je odšel v Rožni grič, na dandanašnji Rožnik, in se kmalu vrnil z butaro za prst debelih leskovih palic. Ris je začudeno gledal, kako da Jelen tako po nepotrebnem trati čas. Pa se je hitro spreumel.

Po zglajeni ilovnati ploskvi je Jelen pričel meriti in črtati, in

če mu ni bilo kaj prav, je razospet zahodil. V črte je nabodel luknjice, v katere je ukazal Risu zabijati priostrene palice, ki so pa morale za dva kometca visoko gledati iz zemlje. Pegavcu se je zazdelo, da se po dolgem času spet igra. Pa je vedel, da se ne. Mu je tudi Jelen že razložil, da postavljata v malem veliko novo kolišče. Drugi dan pod noč je res stalo. S pristajnim mostom in tremi kočami vred. Povezano je bilo s trtami. Visoko ni bilo. Čez vsa slemena je Ris lahko pogledal. Pa mu niti na prste ni bilo treba stopiti. Seveda. Sten in streh koč niso imele. Samo ogrodje.

Od takrat naprej je Ostrorogemu in Risu delo šlo urno izpod rok. Skladi okroglih hlobov so dan za dnevom naraščali. Jelen je za vsako bruno vedel, kam ga zabije, kam pribije ali priveže.

Pegavcu se je kar samo smejalo. Tudi zanj je bila določena lastna, čeprav majhna koč. In za Ostrorogega svoja. Večja, kakor pa jo je imel Brkati Soma. In Sinjeoka bo tudi imela svojo. Kdo izmed mladcev se bo mogel meriti z njim. Seveda. Kasneje bodo tudi drugi spali pod isto streho. Pa nič ne de. Juuuuhaj!

Vetrovi so potihnili. Gore in hribe pa so zakrili težki oblaki in legli nizko nad jezero. Sredi dneva se je pokadil v Črni gori sneg. Pod noč se je vsul tudi na Rožni hrib in na Somovo naselje. Ostrorogi in Pegavec sta prav takrat obdelala zadnje bruno. Odpeljala sta se v dreva nazaj v kolišče. Privoščila sta si obilno jesti. Se pred tem sta legla in koj trdo zaspala.

Dva dni je snežilo in tretjega pol. Snega se je bilo naletelo za dobro ped. Polagoma se je pričelo jasneti. Posijalo je sonce. Jelenu se pa nikamor ni ljubilo, čeprav se je bil med snežnim metežem dodobra nalezal in naspal. Pegasti Ris se je pa koj razživil. Ze spet sta ga zamakala jezero in drevak. Nestrpno je čakal Ostrorogega ukazov. Gospodar je pa od prespanosti zdehal in molčal.

Drugo jutro tudi Jelen ni mogel več zdržati doma. Sonce je obsijalo zasnežene goščave in pobeljena kolišča. Priteklo je od streh. Jezero je narahlo podhrtevalo in poblestevalo. Nebo je bilo jasno in zrak čist. Raz kolišče so se daleč naokrog razločili ptici, ki so plavali po vodi.

Ostrorogi je velel Risu, naj pripravi za na pot lahki drevak in dvoje vesel, in da pojde tudi on z njim. Kam, je pa Jelen pozabil povedati. Pogavec ga pa ni vprašal. Ze sam ve, gospodar.

Molčala je tudi Sinjeoka. Vedela je, da z lahkim drevakom Ostrorogi ne pojde daleč. V koncu Dolge doline prav gotovo ne. Drugam je pa nikamor ni mikalo. Saj bi se drugod nikjer ne mogla srečati z Udamim Jalamom. Vse drugo je pa Kodrolasko že kaj malo brigalo.

Drevak je bil nared. Ostrorogi in Ris sta se opremila. Vzela sta s sabo precej hrane. Tudi vnetilo je Jelen zavil v kožuh. Za vse primere, je mislil. Zunaj je mraz. Kodrolaska je pa brata po strani pogledala.

In je ukazal Jelen Pegavcu nesti v drevak še vse bobrove pasti. Sinjeoka je stisnila z zobmi spodnjo ustnico. Ni mogla več molčati. Poočitala je Ostrorogemu, da jo hoče spet pustiti samo doma.

"Neee," je zategnil Jelen: "Bevsk ostane pri tebi."

"Sama gresta pa pod Golo goro. Kaj ne?" je zatrmoglavila Kodrolaska.

"In če bi res šla?" je ponagajal Ostrorogi sestri.

"Grem z vama." Sinjeoka se je hotela začeti kar oblačiti za na pot.

"Kaj bi tam v takem vremenu?" Jelen si je popravil brke, da je z roko zakril usta, ki so mu uhajala na smeh.

"Nič." Kodrolaska ni marala izdati svojih misli.

"Potem pa doma ostani," ni hotel odnehati brat.

"Pa ne bom." Sinjeoka je topotnila z ного.

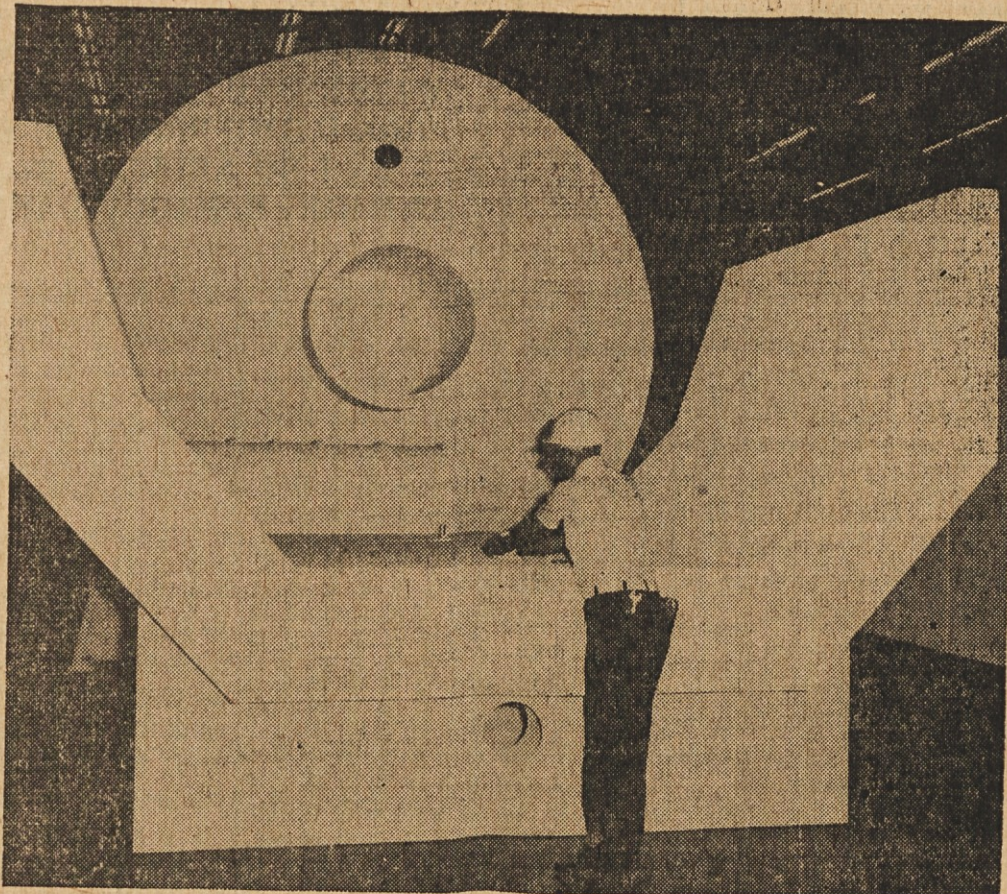
(Dalje prihodnjič)

ZANIMANJE — Stephen Daily, 11 let stari skaut iz Brooklyna, N.Y., se pobilže seznanja s kabo, ki jo je dobil v roke v skavtskem taborišču.

SE BO LE ODLOČIL? — Obiskovalec sejma starin in odvišnih predmetov v New Yorku si ogleduje staro ruto z dolgimi franžami. Morda se bo le odločil in jo kupil.

SAMO MODEL — V Marshall Space Flight središču v Alabami imajo modele vesoljskih ladij in raket, na katerih se vesoljski tehniki in mladi inženirji seznanjajo s svojimi nalogami.

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL. 60434

Since 1914 ...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalaz, M.D.

MINUTES OF THE SEMI-ANNUAL MEETING

(Conclusion)

President Joseph J. Konrad now called on the 2nd Vice-President for her report.

Mr. President and members of the Board:

I have listened to the Treasurer, Anton Smrekar, giving the financial report and was very pleased with it. It is very encouraging. The reports of the members of the Board and also the report of the Secretary which are very good.

This is all that I can say at this time.

I thank you,
Anna Jerisha,
2nd Vice-President

A motion was made by Matthew Kochevar and seconded by Joseph Sinkovec that the report of the 2nd Vice-President, Anna Jerisha be accepted as given. Motion Carried.

President, Joseph J. Konrad now called on the Recording Secretary for his report.

Mr. President and members of the Board:

My pleasure to be with you members of the Board at this semi-annual meeting.

I have listened to all of the reports of the various members of the Board and was pleased with all of them. But, in particular with the report of the Treasurer, Anton Smrekar. The Trustees have also given good reports of their work.

I was pleased with the reports of the excellent selection of bonds purchased and also the investments in the various Savings and Loan Association.

Hoping and praying that the future reports will be as good, if not better than what we have heard today.

I thank you,
Joseph L. Drasler,
Recording Secretary

A motion was made by Robert M. Kochevar and seconded by Nancy Osborne that the report be accepted as given. Motion Carried.

President Joseph J. Konrad now called upon the Social Director for her report.

Mr. President and members of the Board:

Herewith I present to you two thank you letters, one from the Marmion Military Academy for a donation of \$200.00 and one from the Franciscan Fathers for a donation of \$1,000.00.

A report on donations to the St. Clare House of Prayer. Back in April of 1973, the Society pledged a total of \$10,000.00 toward the new addition needed by the sisters at the House of Prayer.

An update of our contributions to date is as follows:

1973 — \$2,900.00
1974 — 3,200.00
1975 — 2,700.00
Total — 8,800.00

With this report it leaves us a balance due of \$1,200.00. Our pledge will be completed with our monthly payment of July, 1976.

Each month the Society receives a lovely thank you letter from the good sisters, thanking us for our continued support and also has Holy Family Society remembered in their many, many prayers.

I keep telling Mr. Joe, the Society is doing so well because the good sisters are always praying for us. I would like to make a motion that we keep the House of Prayer on our donation list far beyond our July 1, 1976 pledge completion date.

I would like to report that all funds requested by the various lodges for Fraternal Activities for 1975 have been mailed to the Lodge Secretaries with only one more payment due Lodge No. 13 which is due to be mailed on September 15, 1975.

Our Presidents Ball is all set up for Saturday, November 1, 1975 at the Landmark in Bridgeview, Illinois.

We have chartered two buses for this affair from the Kam-mes Bus Service Company.

The Society has also contracted the "Bob Doszak Orchestra" to provide the music for the evening.

We will contact the various Secretaries and schedule a meeting at the Home Office to discuss the details for the Party.

Also, we are open for suggestions for the entertainment for the evening.

This is my report to you.

I thank you,
Nancy Osborne,
Social Director

A motion was made by Anthony Tomazin and seconded by Joseph Sinkovec that the report of the Social Director, Nancy Osborne be accepted as given. Motion Carried.

A motion was made by Nancy Osborne and seconded by Robert M. Kochevar that the donations to the House of Prayer be continued after July 1976. Motion carried.

President Joseph J. Konrad now called on the Consultant, Jean Konrad, for a few words.

Mr. President and members of the Board:

I really don't have too much to say after hearing all of these good reports from the members of the Board. They have done a wonderful job in all respects.

The examination of the Society's business at the Home Office is still going on for possibly several more weeks.

This is all I have to say at this time. I thank you.

Jean Konrad,
Consultant

A motion was made by Anton Smrekar and seconded by Matthew Kochevar that the report of Jean Konrad be accepted as given. Motion Carried.

The 2nd Vice President called on the President for his report. 2nd Vice President, and members of the Board:

Welcome to this, our second Official Supreme Board Meeting of the year. During the past six months, our Society has reached new plateaus that were inconceivable years ago. All of the Society's former records for monetary gain in a six months period were shattered. However, the first six months of 1975 is now history, and I might add, exciting history.

As Officers of the Society we must continue our devoted service to our membership and to aggressively pursue the philosophy of the Holy Family Society, to protect the home and family of our membership.

Thank you for the trust and confidence you have placed in me.

Joseph J. Konrad
President

A motion was made by Joseph Sinkovec and seconded by Matthew Kochevar that the report of the President, Joseph J. Konrad, be accepted as given. Motion Carried.

There being no further business to transact, a motion was made by Anthony Tomazin and seconded by Joseph Sinkovec that we adjourn at 1:00 p.m.

The President called on the Secretary, Robert M. Kochevar, to conclude the session with prayers for the living and deceased members of the Holy Family Society.

Joseph L. Drasler,
Recording Secretary

Good time had by all Frank Golf's farm

On Sunday, July 13 our society had an outing on Frank Golf's Farm. A good time was had by all who were there. We had plenty of good eats, and drinks and the weather was made to order. We did miss a few important people who could

J. G. P.